

ningen den 18. maj 1993, at man tog fat på at indfri alle de ting, som man gik ud og sagde om åbenhed, nærhed og demokrati, og jeg ved ikke hvad, før folkeafstemningen.

Men det vil man ikke. Man lægger det bag sig og går i stedet for i gang med at vedtage endnu mere union, endnu flere unionsskridt, endnu flere flertalsafstemninger.

Hvis man skal gå konkret ind i det, vil jeg spørge udenrigsministeren, om det faktisk ikke er rigtigt, at systemet i EU er sådan, at der på de vigtigste områder, nemlig det indre marked, landbrug, fiskeri og handel, findes en situation, hvor nærhedsprincippet overhovedet ikke gælder.

Er det ikke korrekt, hr. udenrigsminister, at i det indre marked, som er det område, hvor der udstedes flest love fra EU's side – formentlig over halvdelen af de love, der vedtages, vedtages efter paragrafferne om det indre marked – dér gælder nærhedsprincippet ikke, dér er det aldrig blevet sat i værk? Kommissionen anerkender ikke og tager ikke hensyn til nærhedsprincippet ved udarbejdelsen af sine forslag, når det gælder det indre marked.

Det gælder heller ikke, når det er landbrugsregler, det drejer sig om. Der kan vedtages alt om bananer, krumme agurker, og jeg ved ikke hvad, uden hensyn til noget som helst nærhedsprincip. Fiskeri, handelspolitik, industripolitik: Der findes ikke noget nærhedsprincip; det er aldrig blevet taget i brug.

Jeg vil gerne høre, om det er en korrekt udlægning fra Enhedslistens side, at det end ikke er blevet bare principielt tilkendegivet på de områder, men at vi dér rent faktisk har en konsekvent tilsidesættelse af nærhedsprincippet, det vil sige på alle de områder, hvor EU hele tiden med lovgivning griber ind i danskerne dagligdag.

Det gælder, når det drejer sig madvarer, det gælder på området drikkevand, den kommende lovgivning om drikkevand. Man vil fra EU's side til at regulere vores beskyttelse af drikkevand her i Danmark. Selv om det efter nærhedsprincippet helt klart og tydeligt er en dansk opgave at regulere og beskytte drikkevand, vil man nu til at lave drikkevandsdirektiver. Det er i eklatant strid med nærhedsprincippet.

Men har den danske regering sagt, at det må EU ikke beskæftige sig med? Det tror jeg ikke den danske regering har sagt. Jeg tror beklageligvis – men det kan ministeren jo modsige, hvis det ikke er rigtigt – at den danske regering hver

eneste gang, der er blevet fremlagt et direktivforslag efter artikel 100 A i Maastricht-Traktaten om det indre marked, uden undtagelse har accepteret, at disse forslag kom til behandling, også selv om de gang på gang har været i modstrid med nærhedsprincippet.

Hvis det er forkert, og hvis den danske regering i nogle tilfælde – i enkelte tilfælde – skulle have gjort indsigelse, vil jeg gerne høre det. Men jeg tror det ikke, jeg har aldrig hørt om det, og dermed har den danske regering jo i praksis i den ene sag efter den anden godkendt den konsekvente tilsidesættelse af nærhedsprincippet, som finder sted.

Så vil jeg blot slutte med at sige, at jeg tror, hr. Elmquist lidt har misforstået Enhedslistens hensigter med dette forslag. Vi tror faktisk ikke på, at det vil kunne lade sig gøre at demokratisere EU; vi har ikke fremsat dette forslag i den illusion, at det ville være muligt. Vi har blot og bart fremsat forslaget for at opnå den elementære retfærdighedshandling, at det, som var grundlaget for den danske folkeafstemning den 18. maj 1993, det, som man brugte som argumentation for at få danskerne til at stemme ja, har man da i det mindste fra det flertals side, det flertal, som gik ud og anbefalede et ja ved folkeafstemningen, en forpligtelse til at forsøge at få indfriet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Hr. Keld Albrechtsen spørger, om nærhedsprincippet gælder på det indre markeds område. Svaret er: Ja, selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når udenrigsministeren nu mener, at nærhedsprincippet gælder for det indre marked, vil jeg gerne spørge, om den danske regering i noget tilfælde har forsøgt at håndhæve nærhedsprincippet. Når der er blevet fremsat et direktivforslag efter art. 100 A om det indre marked, har der da været tilfælde, hvor den danske regering har forsøgt at håndhæve nærhedsprincippet ved at meddele EF-Kommissionen: Dette forslag må ikke fremsættes, for det griber ind på områder, som henhører under det enkelte lands egen lovgivning?

Eller er det sådan, at den danske regering konsekvent har accepteret, at disse forslag er blevet fremsat? Er det sådan, at der i forvaltningskomiteerne, hvor der jo administrativt vedtages hundredvis af EU-love hvert år om